

stitsministeriet visse Ændringer, som dette ligeledes har ment i Hovedsagen at kunne slutte sig til. Endelig har Justitsministeriet foretaget en nærmere Behandling af Forslaget og herunder givet Birkedommer Gad og Højesteretssagfører Steglich-Petersen som Repræsentanter for Dommerstanden og Sagførerstanden Lejlighed til at gennemgaa Forslaget i Enkeltheder og at fremkomme med Bemærkninger. De herunder fremkomne Henstillinger om Ændringer har Ministeriet ogsaa i det hele og store taget Hensyn til.

I det Lovforslag, som Justitsministeriet herved forelægger for Rigsdagen, har det som Følge af det anførte kunnet slutte sig til nævnte Lovarbejdes væsentlige Bestemmelser og kan derfor med Hensyn til Begrundelsen af disse henvide til ovennævnte Betænkning. Betænkningen er dog udsolgt fra Forlaget, men der er udkommet en noget mindre Udgave af denne; da sidstnævnte Udgave imidlertid ikke indeholder selve Forslaget til en ny Lov om Tinglysning, har man som Bilag optrykt Forslagets Tekst. I det følgende skal derfor redegøres for de Ændringer eller Tilføjelser, Ministeriet har foretaget i Forslagets Enkeltheder (bortset fra formelle Ændringer), bl. a. foranlediget ved de fra ovennævnte Sagkyndige og Institutioner fremkomne Henstillinger og Overvejelser.

Af de mere almindelige Sider af Forslaget skal endnu fremhæves den finansielle Side. I det hele og store betegner Forslaget en væsentlig Forenkling af Administrationen, der maa paaregnes at ville medføre en betydelig årlig Besparelse paa Justitsministeriets Budget. Naar i Panteretsforhold ifølge Forslaget Overtagelsesobligationer, Fornyelsesobligationer, en Del af Moderationspaategningerne samt i Servitutforhold en Del Deklarationer bortfalder, vil dette i Forbindelse med den rationelle Rensning af Foliet, som Forslaget foreskriver, betyde en Lettelse og Forenkling af Tinglysningskontorenes Arbejde; og naar Skriverarbejdet ved de nuværende Skøde- og Panteprotokoller ophører ved Indlevering af Kopi samtidig med Dokumentet, vil der kunne spares betydelige Udgifter til Skriverløn, Materiale m. m. I Notarialkontoret i København, hvor denne sidste Reform allerede er indført, er der opnaaet en Besparelse af ca. 8000 Kr. årlig. I Københavns Tinglysningskontor skønnes der at kunne spares ca. 25000 Kr. årlig ved denne Reforms Indførelse. I de øvrige Jurisdiktioner ligger Forholdet

forskelligt; i nogle Jurisdiktioner vil Forslagets Gennemførelse betyde en Besparelse af mellem 3000 og 4000 Kr., i andre ca. 2000 Kr., i andre 1000 à 1200 Kr. årlig; i de mindre Jurisdiktioner, hvor der kun er ringe Skriverhjælp, vil der dog ikke fremkomme nogen væsentlig Besparelse. Alt i alt vil Forslaget for hele Landets Vedkommende betyde en Besparelse, der formentlig kan anslaaes til ca. 200000 Kr. årlig. Forholdet vil da være det, at for det første vil Reformen i de første Overgangsjaar finansielt kunne bære sig selv, idet en Del af Besparelserne i disse Overgangsjaar benyttes til administrative Forbedringer, og dernæst vil efter Overgangstiden Forslaget som anført betyde en væsentlig årlig Besparelse paa Justitsministeriets Budget.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes:

Til § 1.

§ 5, 1. Stk. er flyttet op i § 1 som dennes 2. Stk., da Fordringen i § 5, 1. Stk. formentlig naturligere hører hjemme i nøje Forbindelse med § 1.

Til § 4.

I Stedet for Udtrykket Brandhjælpspenge og Henvisningen til de gældende Regler, der hverken for Myndighederne eller Borgerne er særlig orienterende, er i 1. Pkt. valgt det positivt oplysende Udtryk: „Forsikringsbidrag til de af Staten anerkendte Brandforsikringsselskaber“. Rangforholdet mellem offentlige Skatter og Afgifter, nævnte Forsikringsbidrag og lignende, som det ikke er denne Paragrafs Øjemed at udtale sig om, beror selvfølgelig fremdeles, som hidtil, paa de gældende Regler i Forordning om Amtstueoppebørsler af 8. Juli 1840 § 2.

I § 4, 2. Pkt., er i Stedet for Udtrykket „Byrder“ anvendt „Ydelser“. Herved kan Ordene „Arealafstaaelser eller Bygningsforandringer“ i samme Punktums Slutning udelades, ligesom det herved fastslaaes, at andre Byrder end disse Afstaaelser og Forandringer ligeledes falder udenfor Reglen, hvilket utvivlsomt er det rette.

Ordet „samtlige“ i § 4, 2. Pkt., vil kunne volde Vanskeligheder i visse Tilfælde, hvor vedkommende Foranstaltning kun er naaet til at omfatte en Del af en Gade eller Vej, og det er formentlig i det hele uden Betænkelighed at lade Ordene